

[Kofod-Svendsen]

færgerne, men vi skal da først igennem nogle forhandlinger. Det var det, jeg understregede i mit indlæg. Vi må også sikre os, at vi har andre færger, der skal sættes ind, hvis vi skal sælge, og at vi finder en betjening, som er til gavn for borgerne. Men Socialdemokratiet lægger med sit ændringsforslag op til, at man hindrer muligheden for salg. Derfor mener vi bestemt, at det socialdemokratiske ændringsforslag skal afvises.

Det, hr. Carsten Andersen var inde på med hensyn til anvendelse af SUM-midlerne og andre midler, synes jeg da vi skulle overveje. Der er forskellige muligheder, når det gælder udmøntning af puljebeløb osv. Lad os se på det.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Der i hvert fald to-tre grunde til, at jeg godt ville appellere til hr. Kofod-Svendsen om så at give mig en slags svar, forklaring eller begrundelse på spørgsmålet om specialhospitalerne.

Den ene grund har været nævnt tilstrækkelig mange gange til, at alle kan den udenad, nemlig at vi faktisk var fire partier, der stillede det her forslag i fællesskab sidste år.

Den anden grund er endnu væsentligere, nemlig at de pågældende hospitaler er kommet særdeles unødigt igennem budgetdrøftelserne i amterne, som jo ligger klar nu. Det viser sig, at der er adskillige hug i kvoter rundt omkring fra de pågældende amter.

Dertil kommer så, at der alligevel efter min mening er en betydelig vilje i amterne til fra 1991 at få indgået flerårige aftaler med disse små hospitaler, så de ved, hvor de er henne, og hvilket aktivitetsniveau de kan køre på.

Jeg synes faktisk, at det ville være klædeligt, hvis man i det finansår, vi nu står foran, kunne holde den overlevelsesshjul ved lige, som vi gav sidste år, således at man ikke lige ryger ned i et års hul med de konsekvenser, det har for personale, sengepladser og ikke mindst de patienter, det her drejer sig om.

Den tredje grund til, at jeg beder hr. Kofod-Svendsen om at svare mig, er selvfølgelig, at også Centrum-Demokraterne over for regeringen havde bedt om lidt venlighed med denne sag. Vi har ikke ret til at forvente indrømmelser fra regeringen, kan man sige, for vi er ikke med i det store forlig, så det er fair nok, men vi stemmer dog for finansloven, og vi har da indtryk af, at man i andre henseender gerne vil være gode

venner med os; og det er vi forhåbentlig også, det går jeg da ud fra.

Men det har undret os i CD's gruppe, at lige netop dette ene punkt kunne der ikke blive tale om at vi kunne få ind. Jeg må nok sige, at det ligner en tanke, men jeg skal ikke videregive den her fra talerstolen.

Formanden:

Der er endnu en række korte bemærkninger til dette emne, og jeg håber, vi efterhånden kan udtømme denne del af debatten.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg anerkender fuldt ud, når hr. Kofod-Svendsen siger, at der jo er en lang række organisationer, som får statslig og anden offentlig støtte. Jeg kunne nævne Polioforeningen, som vi jo da hidtil har prøvet at støtte, Muskelsvindfonden, Scleroseforeningen, Gigtforeningen, kort sagt de kæmpestore foreninger med hundredtusindvis af medlemmer, som forsøger at drive nogle gode specialsygehuse og -behandlingssteder for de hårdest ramte af deres medlemmer. Men hr. Kofod-Svendsen føler altså, at de ikke længere skal figurere med en statslig bevilling.

Nej, man har valgt en lille organisation med 2.000 medlemmer, som har et formål, som kun har fire mandaters støtte her i Folketinget. Sådan har det i hvert fald været hidtil. Sådan en organisation skal optages på finansloven nu. Det skal jeg såmænd ikke bebrejde hr. Kofod-Svendsen, for hr. Kofod-Svendsen er jo blandt de fire mandater, men jeg må rette skytset imod regeringen. Hvordan kan man overhovedet gå med til at sætte en bevilling af den art ind i finansloven, når nu vi ved, at der er et kæmpeflertal, som ikke kan støtte det formål, den pågældende organisation har?

Jeg kunne have lyst til at spørge fru Kirsten Lee fra Det Radikale Venstre, om det er blevet radikal holdning, at man nu vil gennemføre rådgivning på så vigtigt et område gennem en organisation, hvis erklærede mål er et forbud mod fri abort. Er det virkelig den måde, man skal forvalte radikal tankegang på fremover på sådan et område? Jeg synes, det kunne være interessant at høre, om Det Radikale Venstre ligefrem har skiftet holdning til spørgsmålet om fri abort.